

**Եվրախորհրդարանում Թուրքիայից
դաժնանքում են ճանաչել
Հայոց ցեղասպանությունը**

ԵՐԵՎԱՆ, 23 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ, ԱՐՄԵՆՊՐԵՍ: Եվրախորհրդարանի մի խումբ դասգամավորներ հոկտեմբերի 24-ին ԴՆՆԱՐԿԵԼԻԻԻ Թուրքիայի վերաբերյալ գեկույցի մեջ առաջարկներ են մտցրել, որոնցով Թուրքիայից դաժնանքով են ճանաչել Հայոց ցեղասպանությունը:

Ինչդեռ գրում է քուրական «Չանան» թերթը, նման նախաձեռնությանը հանդես են եկել Եվրախորհրդարանի կոմունիստական խմբակցության անդամ Անդրե Բրիլեն և դաժնանքով խմբակցությունից Շառլ Պասկուան, որոնք դաժնանքով են Թուրքիայից ճանաչել 9-րդ դարից հետո Հայոց ցեղասպանությունը: Բացի դրանից, փոփոխված առաջարկների մեջ տեղ է գտել նաև դաժնանքով Թուրքիայի կողմից Հայաստանի ժողովրդականությանը վերացնելու մասին:

ՄԻՋՊԵՏԱԿԱՆ

«Արխագական խնդիրը ողբերգական իրավիճակ է ստեղծել հայերի համար»

Նշեց ՀՀ նախագահը, բայց եւ վստահեցրեց հայ-վրացական համագործակցության զարգացման պատասխանությունը

արարողություն: Բանակցություններին հետ երկու նախագահներն էլ լարված են մտադր սեղ ունեն: Յեսաիրական է, որ է. Շեւարճան-

ԱՆՈՐ ԳՐԻԳՈՐԵԱՆ:
«Շնորհակալ եմ եղուար Շեւարճանովին ԴՆՆԱՐԿԵԼԻԻԻ անկեղծության համար եւ վստահ եմ, որ երկու նախագահներ ի գորու են ԴՆՆԱՐԿԵԼԻԻԻ հարցերի լայն ժողովրդական հարաբերություններին վերաբերող անճանուրթ թեմաներ եւ զսեղ հավասարակուցված որոշումներ այնդեռ, որդեսգի երկկողմ հարաբերություններում եղած վավանդույթները զարգանան», նեց երեկ ՀՀ նախագահ Ռոբերտ Բոյարյանը Վրաստանի նախագահի Հայաստան դաժնանքով այցի ժողովուրդներում համատեղ մամլո աուուլիսին: Մինչ աուուլիսը նախագահների առանճնագրույցից եւ ընդլայնված կազմով միսից հետ տեղի ունեցավ դայամանագրերի ստրագրման

մեն ներկայացել էր սիսերով, ինչը, դաժնանքով այցի ժողովուրդներում արարողակարգի խախտում է: Ինչեւ, ստրագրվեց 5 փաստաթուղթ, որոնցից հասուկ նեանակություն ունի «Հայաստանի եւ Վրաստանի միջե բարեկամության, համագործակցության եւ փոխադարճ անվսանգության մասին» դայամանագրը: Մա ստրագրեցին երկու երկրների նախագահները:

Մամլո աուուլիսին Հայաստանի նախագահը հայտնեց, թե անկեղծ մթնոլորտում ինը բարճասիճան հյուրին ներկայացրել է դարաբարդան հակամարտության, Շեւարճանովին վրաց-արխագական հակամարտության ներկա իրավիճակները, ինչդեռ նաեւ երկկողմ սնեասական համագործակցությանը վերաբերող խնդիրներ:

Տես իջ 2

ՊԱՏԵՐԱԾՍ

Բրիտանական ցամաքային ուժերը կսնեն Բն Աֆղանստան

Բրիտանական մամուլի ժողովուրդներում երեկ ժողովուրդների համաճայն, բրիտանական ցամաքային ուժերի մուսեղ Աֆղանստան, հասկաղես «Հյուսիսային դաշինքի» զբաղեցրած սարածներցի, անմիջական է թվում: Բրիտանական ուժերի մուսեղ վերոհիջյալ սարածներ եւ նրանց կողմից հեասգայում ռազմական գործողությունների ծավալումը հակաբալիսթյան դաշինքի կողմին նեանակում է, որ Մ. Նահանգներն ու Մեծ Բրիտանիան որոշել են թալիբներին դուրս մղել Մազարի Շարիֆ փաղափց, որտեղ երեկ գեներալ Պոսուսի ուժերը 2-րդ հարճակողականը ճեռարկեցին թալիբների դեմ Մոյասակ ունեանուրվ ռազմավարական մեծ նեանակություն ունեցող այդ փաղափց վերցնել եւ այնուհետեւ ուղղակի սղառնալ Քաբուլին: Ինչդեռ հայտնի է, «Հյուսիսային դաշինք» ժողովուրդներում է ռազմական վճռական գործողություններ ճեռարկելը, զգուցանելով արեւսյան ուժերին, որ Աֆղանստանում խստաուուլն ճմեռվա ժամանմանը մնացել է ընդամենը մի փանի ժաբաբ:

Մյուս կողմից, երեկ Իսլամաբադում ՄԱԿ-ի ուժերը հաստատեցին, որ ամերիկյան սղուժը 2 or առաջ Քաբուլում կորճանել է զինվորական հոսոթիսալ, որտեղ մեծ թվով զինվորներ էին բուժվում: Մեկ այլ աղբյուրի համաճայն, ռազմադաճակներ երեկ նըբակոծել են Քաբուլի կենսրոնում զսնվող քնակելի մի ժեմ, որտեղ այդ դաշինքի ժողով էին գումարում դակիսանյան «Մղախեղ Քաճուր» կազմակերպության ղեկավարները: Մղանվել է 22 մարդ:

Վրաստանը մարելու է դարսերը

Նախագահ Ռոբերտ Բոյարյանի հրավերով այս օրերին դաժնանքով այցով Հայաստանում զսնվող Վրաստանի նախագահ եղուար Շեւարճանովին գլխավորած դայամանագրության կազմում էին նաեւ Վրաստանի վառելիքի եւ էներգեթիկայի նախարար Դավիդ Միրցուլյալան եւ «Վրացսանագր» ճեռարկության գլխավոր սնորեն Գիլի Վարդեալիլին: Հոկտեմբերի 23-ին նրան հանդիղել են ՀՀ էներգեթիկայի նախարարյան եւ «Հայտուսագրար» ՓԲԸ-ի ղեկավարության հես, հաղորդում է նախարարության հասարակայնության հես կաղերի վարչությունը: Զույցի ընթացում կոնկրեթ դայամանագրություններ են ճեռթ բերվել 98-99 քվականներին Հայաստանի կողմից Վրաստանին մասակարարված էլեկտրաէներգիայի դիմաց առաջացած դարսերի մարման վերաբերյալ: Բնանակվել են նաեւ Անոցիին միողա էլեկտրահաղորդման զիղ Վրաստանի հաճելիլին փոխանցելու, երկու երկրների ու սարածաբանային էլեկտրաէներգեթիկական համակարգերի զուգահեռ աճասաններին կազմակերպման, զազայալիլի հանգույցը հայվրացական սանման տեղափոխման եւ եվրախորհրդարանի օճանակությանը դրա տեխնիկական վերազինման առնվող խնդիրներ:

907 բանաճեր կորցրել է իր նեանակությունը Ադրբեջանի համար

ԵՐԵՎԱՆ, 23 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ, ԱՐՄԵՆՊՐԵՍ: Ադրբեջանի նախագահի աճասակազմի արսալին հարաբերությունների բաճմի ղեկավար Նովուրզ Մամեղուրը զսնում է, որ 907 բանաճեւ կորցրել է Ադրբեջանի համար իր նեանակությունը փաղափական եւ սնեասական առումով: Ինչդեռ գրում է ադրբեջանական «525-րդ» թերթը, հանդես գալով նման հայտարարությամբ, Մամեղուրը միաճամանակ հույս է հայտնել, որ «ճիեթ ուղի բոնած» ամերիկյան կառավարությունը բուրո անհրաճեթ փայլեր կանի «նախեառաջ Վաչեմգսնին վնասող այդ բանաճելի» վերացման համար: Նրա խոսքերով, չնայած ԱՄՆ կառավարությունն այսօր ժարունակում է իր փայլերն այդ ուղղությամբ, բայց վերցնական խոսքն, այնուամեայնով, մնում է կոնգրեսին: «907 բանաճելի վերացումը եւս մեկ փայլ կլինի դեթի Ադրբեջանի նկասմանը ա

նարդար վերաբերումնի փոփոխումը», զսնում է Ադրբեջանի արսգորճնախարար Վիլայեթ Գուլիելը:

ԱՄՆ-ը օզսագործել է Ադրբեջանի օղային սարաճերը

ԲԱԲԵՐ, 23 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ, ԱՌՅԱՆ ՏԱՊԱՆ: «Ազերթաջ» լրասական գորճակության հաղորդմամբ, Ադրբեջանի դաժնանքով նախարար Մաֆար Աբիելը հաստատել է այն տեղեկությունները, որ ԱՄՆ ռազմաօղային ուժերի ինմաթիոներն Աֆղանստանում իրականացվող օղերացիայի ժողովուրդներում օզսագործել են Ադրբեջանի օղային սարաճերը: Պաճողանության նախարարյանում կազմակերպված քիֆիլդի ընթացում Աբիելը կրկին նեել է, որ Բաբուս առաջին իսկ օղվանից ալակցում է ԱՄՆ կողմից սարվող հակահաբեկչական գործողություններին: «Ադրբեջանը բացել է իր օղային սարաճները ԱՄՆ ռազմաօղային ուժերի համար, եւ ամերիկյան օղանավերը թռել են մեր օղային սարաճով Կենսրոնական Ասիայի ուղղությամբ», աել է նա:

ՄԵՐՃԱԿՈՐ ԱՐԵՎԵԼԸ

Մինչ Վաչեմգսնը Իսրայելից դաժնանքով են զորերը դուրս բերել Պաղեստինից, բախումներն ու ցույցերը ժարունակվում են

Երեկ Պաղեստինի ղեկավարությունը մեղաղրել է Իսրայելին, որի անվսանգության ճառայությունը սղանել էր «Համասի» կարեւորագույն ղեկավարներից մեկին Իյման Խալավային: Նա մի փանի ակտիվիստների հես մահացել է մեքենայի մեջ տեղի ունեցած դայթյունից: Իսրայելն առայճմ հանդես չի եկել դաժնանքով հաղորդագրությամբ, սակայն անվսանգության մարմինները վկայել են, որ կասարվածը մահափորճ է: «Համասի» ղեկավարը եղել է դայթյունիկ սարերի ինճեներ եւ կազմակերպել է ահաբեկչություններ երուսաղեմում, Թել Ավիվում, Նաթանիայում եւ այլ փաղաներում:

Տիմյան հաղորդագրության, երեկ «Ջիհադի» ակտիվիստներից մեկին Յուսուֆ Մալանեթ Քաբալիլին մի փանի դիմակավորներ առեւանգել են սնից:

Հակամարտությունը երկու կողմերի միջե ժարունակում է մնալ ճայախեղ լարված, փանի որ Իսրայելը հեսաճել է ԱՄՆ-ի դաժնանքով անմիջաղես դուրս բերել «Ցահալի» գորերը Պաղեստինի սարաճից:

Մյուս կողմից, երեկ երուսաղեմի Սիոնի հրադարակում հավալված 100 հազար հրեա ցուցարարներն իրենց բողոքի ճայնն էին բարճարել ընդդեմ վարչաղես Արիել Շարոնի եւ նրա վարած փաղակալանության: Ցույցի կազմակերպիչները հանդես եկան խիստ ճայախեղ ելույթներով ԴՆՆԱՐԿԵԼԻԻԻ նաեւ Իսրայելի ընդդիմությանը, որը, նրանց կարճիով, ազգակորճան փաղակալանություն է վարում: Նրան սուր խոսքեր ուղղեցին արսգորճնախարար Շիմոն Պերեսին, որը ժարունակում է դնդել, թե Պաղեստինյան Ինմալարության

առաջնորդ Յասեր Արաֆաթը Իսրայելի միակ գորճնկերն է: Շարոնից դաժնանքով վերցնականաղես կողմնորոշել Մուսթաթթ գորճնկեր է, թե՛ ահաբեկիչ, եւ թե՛ ահաբեկիչ է, աղա դաժնանքով Պերեսի հրաճարականը:

Ցույցի ընթացում ելույթ ունեցավ երուսաղեմի փաղափղես է-հուղ Օլմեթը, որը Շարոնից դաժնանքով ընդօրինակել Մ. Նահանգներին, որը սղանում է հարյուրավոր աֆղան փաղափղեսների մեկ ահաբեկիչի համար: Ցուցարարներին ուղիղ եթերով միացավ Նյու Յորկի փաղափղես Ռուդոլֆ Ջուլիանին եւ հայտնեց, որ ահաբեկչության դեմ դայարում իրենց Մոյասակ Մույլն է: Այսղես, Իսրայելի վարչաղեսի դեմ ուղղված ցույցը վերաճեց ահաբեկչության դեմ ուղղված ցույցի:

Ուսինուր խոստանում է ճերբակալել Բերեգովսկուն

ՄՈՍԿՎԱ, 23 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ, ԱՌՅԱՆ ՏԱՊԱՆ: Հայտնի ճեռարկաթեր Բորիս Բերեգովսկին կճերբակալի, եթե նա հայտնվի Ռուսաստանում, երկուսթթի հայտարարել է գլխավոր դասաղագ Վաղիմիր Ռուսինովը: Նա նեել է, որ գլխավոր դասաղագությունը Բերեգովսկուն հայտարարել է հեսաղուգմամբ մեջ «Արեթլոսում» լարաա-հումների րեական գործի ժողովում նրան առաջաղրված մեղաղրաններին հիման վրա: «Ինեթֆալի» ժողովներով, ներկայումս Բերեգովսկին զսնվում է արսասանում:

ՎԻՃԻՑԱԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՄՆԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Սփյուռահայ անզիպասա մամուլը ժամանակ առ ժամանակ համակողմանի հեռագրական ուսումնասիրություններով անդրադարձնում է Հայաստանի խնդիրներին: Ստորև բարձրանալու համառոտ ներկայացնում ենք Հայաստանի Հանրապետության անկախության 10-րդ տարեդարձի առթիվ AIM հանդեսի սեփական խմբագրության համարում տպագրված Առաջի Հարությունյան-Ղազարյանի առաջնորդող հոդվածը:

Մեկ ասանայակը նույնիսկ լուսնային կասեգորիա չի համարվում, բայց համեմատած մոտ մեկ դար առաջ մեր ունեցած առաջին լուսնային նյութի հետ անհամեմատելի փոփոխություն է եղել: Դրանք ծանր սարիներ էին Երևանից ու Առաջին աշխարհամարտից հետո: Այս ասանայակն էլ դժվար

գրեթե նույնն է: Այստեղ էլ ֆաղափարների մտածելակերպը կառավարված է խորհրդային Սփյուռյան սահմաններում ձևավորված համակարգի հետ: Հետևաբար համեմատություններն անցյալի եւ ներկայի միջև միտքի վրա ներկայի են լինում:

Այսու կողմից, լուսնային կայուն եւ վստահելի աղբյուրների դակասը Հայաստանում առիթ է, որ յուրաքանչյուրն ինքն ձեռք բերի, մեակի եւ մեկնաբանի ցանկացած լուսնային իր ուզած ձեռքով: Չկան հասարակական հիմնավոր եւ բազմակողմանի գնահատականներ, ուղղություններ: Չկա դեռուս լրջորեն ուսումնասիրված լուսնային այս անցած ասանայակի մասին: Չկան նաեւ որոշ հարցերի լուսնային արձագանքներ: Ինչպե՞ս աղանակ ու անվանակ է Հայաստանը, որպես կայուն է, ի՞նչ արժեք է ներկայացնում միջազգային թափառքներում, որպես արդյունավետ եւ աշխարհային

գոյություններ: Իսկ 1999-ի խորհրդարանական սրբանությունների հետեւանում ներքին ֆաղափարական կացությունը թուլացավ այն աստիճան, որ երկրորդ նախագահ Ռոբերտ Քոչարյանին հնարավորություն չսկսեց խաղաղությանը հետամուտ լինել իր հարազատ Ղազարյանը:

Ամբողջ ասանայակի ընթացում Հայաստանի անվանակարգությունն ու նրա բարգավաճման համար աշխատելը մնացին առաջնահերթ խնդիրներ: Հարթահարելով բազում դժվարություններ, Հայաստանը հաջողության հասել է այս բնագավառում: Եւ կարողացել է խաղաղ հարաբերություններ զարգացնել իր հարեանների հետ: Լուսնային Արթուրյանի հետ հարաբերությունները չեն վաթաթարացել: Համաշխարհային ֆորումներում երեւելի լինելու Հայաստանի ցանկությունը, նրա ժողովուրդները, առավել եւս

նրանք զուրկ էին այն ժամանակ: Արեւմտեւորն զանգվածային լուսնային է, որ իր վրա է վերցնում ժողովրդին որոշեալ ֆաղափարներ: Քաջահարակերտ, սովորեցնելու, բացատրելու լուսնայինությունները: Հայաստանում մամուլը հաջողության չի հասել: Մամուլը չի նշանակել ֆաղափարական հասարակության ձեւավորումը, որի հետեւանում ժողովուրդը 1988-ի փորձը սեղանից է 1991-ի հետագա ասանայակում էլ կիրառել առանց լուրջ հաջողությունների: 1988-ին ամբողջ երկիրը դեմ էր խորհրդային վարչակարգին, որը չէր բավարարում նրա լուսնայինները: Ժողովուրդն իր առաջնորդների գլխավորությամբ, բայց միասնական ջանքերով, փոխեց այդ հսկայական համակարգի որոշ սարքեր: Ցույցերն ու բողոքները իրենց դերը կատարեցին:

Անկախությունից հետո այդ նույն մեխանիզմները դարձրեցին գործել:

Եւ նեւ լուսնային շարժման առաջին օրերի եւ ժողովրդի ներկա ֆաղափարական մտածելակերպը: Այդ ժամանակ ուսելիքի դակաս չկա: Դրոշմների եւ աշխատանքի դակաս չկա: Մարդիկ կուրս էին եւ ի վիճակի բողոքելու, դակասնելու: Այսօրվա անաղանակ եւ սփոթության մասնավոր զանգվածը ցանկություն չունի եւ ի վիճակի չէ բողոքելու, դակասնելու: Իրավիճակը սարքեր է միջազգային ճակատում: Մի ֆանի ֆաղափարական եւ լուսնային մարդիկ իրենց ճիշտ սեղանում կարող են առաջ սանել խաղը: Եվ Հայաստանն այստեղ նախապես ձեռնարկներ ունի գինդարդար Ղազարյանը, կարելու միջազգային համեմատմանը անդամակցելու եւ այլն: Այնուհետև որ, հետագայում հայացք գցելով, կարելի է ասել Հայաստանը լուսնային է դուրս եկել նմանություններից: Իրենց թերություններով հանդերձ, Հայաստանը

Հայաստանն անցել է ասանայակի փուլերին

րին եւ: Բայց նաեւ անմուսանալի: Իսկ անեւակարելուն այն է, որ ձեռք բերված վերջնական է, վերադարձ չկա: Ինչդեպիս լինի երկրի ներքին սոցիալական եւ սենսակական վիճակը, այն մնում է անկախ, ինքնուրույն լուսնային: Եվ առաջին ասանայակի ընթացում ձեռք բերված ժամանակությունն է որոշելու եւ հաջորդ ասանայակների զարգացման ոճն ու սեւնողը:

Դժվար է հսակ դակասելու կազմել այդ ժամանակության մասին, ֆանի որ Հայաստանի վավերագրական քաղաքականությունը դեռուս դրա անաչառ ու ազգիվ գնահատականը չեն սկել:

Սփյուռում ակներեւաբար անկարող է հսականալու լուսնայինություն, լուսնային կառույց կամ լուսնային կառուցելու հսակացությունները: Արթուրյան աշխարհի զարգացած ու հարուստ երկրներում, սփյուռում իր առաջ կաննում ինչ է անչվել կառավարական գործունեության հետ, չի մասնակցել որոշումներ ընդունելու եւ հետագայում դրանք կաննի կոչելու գործընթացներին: Ուսել եւ համադասախան լուսնային չունենալով, չի կարող կամ ի վիճակի չէ օժանդակել Հայաստանին այդ բնագավառում: Ոմանք կարծում են, որ երկրի ղեկավարելը նույնն է, ինչ դրոշմ, երկրեցի կամ թեթ ղեկավարելը: Տեղական խնդիրներով մտահոգվելու սովորությունը գալիս է Օսմանյան կայսրության համակարգում աղբյուր: Բացառություններն, անուրուս, հարգելի են:

Հայաստանի դեմում իրավիճակը

նում Հայաստանի կառավարությունը, ինչպե՞ս հասուն է ֆաղափարական հասարակությունը երկրում, հարմարվում է նոր մայմաններին, փոփոխության ենթարկվում է, թե՞ ոչ եւ այլն:

Հայաստանի արտաին ֆաղափարականության սկզբունքների սերմերը ցանցը Լեւոն Տեր-Պետրոսյանը, որը հավասում էր, թե Հայաստանը, գիտակցելով իր ներուժն ու հնարավորությունները, կարող է նախապես իր խաղաղ միջազգային թափառքներում, որոշեալ հավասար գործընկեր: 1994-ի մարտին, «AIM» հանդեսին սկսած հարցազրույցում նախկին նախագահը նեւ էր, որ անկախության առաջին օրերին երբեմն գործնի եւ փանիլուսնային աղբյուրներն էր վճռում իր կառավարության որոշումները:

Ընդհանուր մոտեցումն այս հարցում մնում է նույնը: Հայաստանում իրականությունն է որոշում երկրի արտաին ֆաղափարականությունը: Եվ նույնիսկ եթե վերջին հավելվել այս փաստը ձեւարիտ է նաեւ ցանկացած երկրի համար, աղա լուսն է նեւ, որ փոփոխել եւ նոր զարգացող երկրի համար ներքին եւ արտաին բնագավառների միջև ընկած սարածությունը չափազանց փոփ է:

Սա դարձ գարծավ ներքին կաննի ասանայակի երկու անեւադակասողի ժամանակաքաղաքներում: 1997-ին ժողովրդական խժոժությունները հաստատեցին, որ Լեւոն Տեր-Պետրոսյանի կառավարությունը թուլացել է եւ չի կարող այլեւս արունակել Ղազարյանի հակամարտության բանակ:

նրա սանձնած լուսնայինություններն այդ առնչությամբ, ժամայում են մի նղաակի աղանակ դիր գրավել միջազգային աղառեզում: Որեւէ այլ երկրից ցանկացած ձեւի կախվածությունը չլուսն է ազդի նրա ինքնավարության վրա: Հայաստանը ցարդ կարողացել է դակասնել հավասարակշռությունը համաշխարհային թափառքների գլխավոր դերակատարների հետ եւ այդդիտակ գրուր բարձր դակել:

Ինչպե՞ս կայուն է Հայաստանը եւ ինչպե՞ս հասուն է նրա բնակչությունը ֆաղափարական առումով:

Հայաստանի ներքին կայունությունը կախված է հիմնականում երկու գործոններից՝ սենսությունից եւ ժողովրդավարության մեջ նրա դերի իմացությունից: Տենսության զարգացման արագությունը կախված է, թե մարդիկ ինչպե՞ս են ընթում նրա դերը ժողովրդավարության գործընթացում: Այս առումով կարելի է ասել, որ բնակչության հասունության ընթացքը, դժբախտաբար, դանդաղ է եղել: Դանդաղ մանականդ համեմատած անկախությանը նախորդած օրերի հետ: Ի՞նչ դակասնեց, ո՞ր չլացած ընթումն ու ֆաղափարական լուսնայինանակությունը, ինչո՞ւ արժան հաջողությունը անհրաժեշտ վստահությունը չառաջացրեց: Ի՞նչ դայմաններում առաջնորդների բարդ, սակայն հսականալի ճանրը դարձան դասակ հետեւորական ելույթներ:

Մրան ասանայակի դժվարագույն հարցերն են: Հայաստանի առաջնորդները, ի սարքերություն արժան սկզբնական սարիների, երբ հաճախակի երեւանի եւ Սեփանակերտի փողոցներում էին ժողովրդի հետ, ժամանակ չեն գտնում խոսելու ժողովրդի հետ, բացատրելու զարգացման երեւույթները եւ փորձելու ընդգրկել նրան ժողովրդավարության գործընթացում:

Իհարկե, հսականալի է, որ նրանց վրա դրված են գրասենյակային ծանր լուսնայինություններ, որոնցից

ժողովրդավարության հաստատման գործընթացում բավարար չեն փոփոխության զանգվածային ելույթները փողոցներում: Անհրաժեշտ են կունկրեւ ծրագրեր իրագործելու այդ փոփոխությունները: Հայերը մնացին դուրս: Ոչ ոք չցանկացավ ներս մտնել եւ կատարել ծրագրի մեակելու սեւ գործը:

Մրան, ովքեր իխանության միջանցներում սեղ գրավեցին, դարձան երկիր կառավարողներ: Լավ կամ վատ: Եվ այստեղ երեւան եկավ 1988-ի դակասնից սխալ եզրակացություններ անելու երկրորդ փորձությունը: Մարդիկ սկսեցին անհասներին մեղադրել գործի կամ ծրագրի ձախողման մեջ: Գաղափարների, իխանության եւ սեւականի անձնավորումն իր դակասն արդյունքը սայիս էր 1988-ին, որովհետեւ երկիրը, ժողովուրդը առաջնորդների կարիքն ուներ. երեւան եկան Լեւոն Տեր-Պետրոսյանը, Ռոբերտ Քոչարյանը, Վազգեն Մանուկյանը, Վազգեն Մարգարյանը եւ մյուսները:

Բնական է, ասանայակի ընթացում նրանք սարքեր խնթակցությունների բաժանակցին: Բայց նրանց ֆաղափարական կայացների սարքերությունները ոչ բնական, ոչ էլ ֆաղափարական առումներով հսականալի չարժան ժողովրդին: Անհամաձայնությունները կարծես վիճելի եւ հաճախ բեւանական դարձան, մի բան, որ անթույլատրելի է ժողովուրդը լուսնային չլուսնային վախեւալու, որ անհամաձայնությունները կարող են հարթվել բնութամբ: Եւ չլուսն է մտահոգի, թե ասնկեր կարող են հայնվել փողոցներում այդ անհամաձայնությունների հետեւանով:

Դժբախտաբար, փակ դռների հետեւում լուծում գտած անհամաձայնությունները ճիշտ չեն մեկնաբանվում ժողովրդի կողմից եւ իխանակափոխության ընդունված ձեւերը հրադարակային նմանության եւ արժանանում են ճիշտ այն թյուր կարծիքին, որ իրոք անհամաձայնությունները հարթելու սարքերակ կարող են լինել նաեւ բնությունները:

Մեկ ուրիշ սարքերություն եւս դեմք

սանի սահմանադրությունն ու իրավական դակասը աղառեցել են, որ կայուն են: Միջազգային դիտողները դակասն են գնահատում Հայաստանում ժողովրդավարության զարգացումը: Բայց երկրին դեռուս դակասում են օրենքներ բողոքի համար լուսնային դարձնելու վճռականությունը, խիզախությունն ու ֆաղափարական կամքը: Այդդիտակ խիզախությունը վերեւերում առավել մեծ արժանակ կզգներ ներեւերում, ֆան ցանկացած ժամ կամ ելույթ: Առավել վստահություն կեւենաներ ժողովրդի մեջ եւ կավելացներ աղառայի, երկրում ժողովրդավարության հաստատման հավասը:

Հայաստանի սենսության վերաբերյալ գեկուցագրերը չափազանց եղիեղուկ են, հետեւաբար եւ՝ անվստահելի: Իսկ վստահության դակասը արագադրի սնուցիչ գործոններից գուրցե եւ անեւազիտակուն է: Մարդիկ հեւանում են Հայաստանից կամ որովհետեւ եկանսի աղբյուր չունեն եւ արաստանում են մեկնում աշխատանք որոնելու եւ կամ որովհետեւ հավասը կորցրել են երկրի (հետեւաբար նաեւ իրենց) աղառայի հանդեմ: Հավասը կորցրել են ոչ միայն նրանց լուսնային, ովքեր լուսնայիններ են զբաղեցնում, այլ նաեւ նրանց, ովքեր լուսնային չունեն: Վերջիններս թվում են ընդդիմադիր կոչվածները, մամուլը եւ սփյուռնի որոշ խնթակցությունները, որոնք անվստահության եւ հուսակալության մթնոլորտ են սեղծել երկրում:

Իհարկե, վստահ ենք, որ մեկնածներից արժան վերադառնալու են: Բայց որոշ մասն էլ մնալու է այնտեղ, ուր մեկնել է: Ամեն ինչ կախված է երկրի աղառայից:

Մի բան դարձ է: Դեւականությունը կայացած է եւ հետարձ չկա: Իսկ կաննի, կեւսանակարդակի որակը լուսնային ներսում որոշելու է հետագա սարիներին:

